

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Aliæ virgines extra martyrologium. n. 69.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

complurium virginum in monasterio mater exitit, quibus, (cum esset liberalibus disciplinis imbuta, & in sacris literis eruditissima,) verbo, & exemplo præluxit; demum sanctissimo sine obdormivit in Domino. quemadmodum ejus vitæ auctor apud Suriium memoriam prodit.

Edelburga virgo Angliæ 6. Julii, hæc Anglorum Regis filia, claruit anno Dom. 680. de qua Beda lib. 4. hist. Anglorum c. 9. ubi etiam plurimum laudat Thorithgid sanctimoniam, ab eadem Edelburga jam defuncta coelitus in suo obitu visitatam.

Modesta virgo Treviris 4. Novemb. claruit anno 680.

Othilia virgo in Territorio Argentoratensi 13. Decemb. hæc à nativitate cæca Baptismate visum recepit, exercuitque monasticam disciplinam in Allatia, claruit annum Domini circiter 700.

Irmina virgo Treviris 24. Decembris filia Dagoberti Regis, & ex Tithemio libro 3. de viris illustr. S. Bened. c. 130. claruit anno Domini 710.

Amalberga virgo apud Gandavum 10. Julii moritur an. Dom. 772. diversa ab Amalberga vidua, quæ eodem die recolitur in monasterio Laubaco, quemadmodum ex Molano in Usuardum dicemus sect. seq.

Maxima virgo apud forum Jul. 16. Maji, quæ multis clara virtutibus in pace requievit.

Melburga virgo in Anglia 23. Febr. filia Regis Merciorum.

Thecla virgo Abbatissa in Germania 15. Octobr. cujus mentio fit in vita S. Bonifacii apud Sur. die 5. Junii tom. 5.

Verena virgo in Territorio Constantiensi ad Aquas duras 1. Septemb.

Walburga virgo in Anglia 1. Maji, claruit annum circiter 750.

Antbusa virgo Constantinopoli 24. Julii, quæ sub Constantino Copronymo ob cultum sanctarum imaginum verberibus cæsa, & exilio relegata quievit in Domino.

Hildegardes virgo apud Bingiam in Diocesi Moguntinensi 17. Septembr. claruit annum Dom. circiter 1160.

Elisabeth virgo Sconaugiæ 18. Jun. monasticæ vitæ observantia celebris, obiit an. Dom. 1165, suæ ætatis 36.

Rosa virgo Viterbii 4. Sept. claruit temporibus Fridenci Imper. pervenitq; ad tempora

Alexandri Papæ IV. qui sedit anno sal. 1254.

Agnes virgo sanctissima in monte Politiano Ordinis Prædicatorum ex hac vita decessit 2. April. an. 1317. suæ ætatis anno 31. suscepit Prioratum, quod munus ab adolescentia sapienter administravit anno 15.

Jucunda virgo in Æmilia Italiae Provincia 25. Novemb.

Liberata virgo Novocomi 18. Jan.

Aurelia, & Neomisia virgines Anagninæ 25. Septemb.

Oliva virgo Anagninæ 3. Jun.

Grata virgo Bergomi 1. Maji.

Digna virgo Tuderti 11. Augusti.

Aurelia virgo Argentorati 15. Octob.

Benedicta virgo in Territorio Senonensi 29. Jun.

Bona, & Doda virgines Rhemis 24. Apr.

Exuperantia virgo Trevis 26. Apr.

Vicina virgo Bigardis prope Bruxellam 17.

Decembr. cujus egregiam sanctitatem miracula crebra restantur.

Fredesvinda virgo Oxovii in Anglia 19. Octob.

Obdulta virgo Toleti 5. Septemb.

Perseveranda virgo 26. Jun.

ALIAE VIRGINES EXTRA MARTYROLOGIUM.

PRÆter virgines, quas in hac sectione, tum ex Martyrologio Romano, tum ex aliis auctoribus hæcenus commemoravimus, aliæ planè innumerabiles possunt in medium afferri, quas ne in immensum hæc tractatio excreseat, consulto præterimus; sanctam tamen Constantiam Constantinensium, & al. quot ex illustrioribus, quarum in vitis Sanctorum apud Suriium honorifica mentio habetur, huic sectioni velut coronidem adjungemus.

Constantia Constantini Imperatoris filia sanabili ulcere medicinam querens, ad B. Agnetis sepulchrum orans sanata, baptismum suscepit, virginitatem suam Christo vovit, templum magnificentissimum ad S. Agnetis sepulchrum via Nomentana erexit. cum autem Gallicanus vir Consulatus ad bellum Schyricum profecturus Constantiam sibi in uxorem deprecaret, Constantinus autem filiam nulla ratione assensuram probe noisat, Constantia divino auxilio freta monet patrem ut Gallicano, ubi victor è bello redierit, eam pronuptat, attamen

Eccc

men

men usque ad nuptiarum tempus instar cuiusdam arrhabonis se ei tradituram Joannem domus suae praepositum, & Paulum primicerium, fratres eunuchos qui eum ad bellum comitentur, & vicissim ab eo accepturam Atticam, & Arthemiam virgines Gallicani filias. factum est autem ut Gallicanus absque sanguinis effusione Christi virtute, in quem praedicatione SS. Joannis, & Pauli, credidit, Schyras, à quibus Thraciam liberavit, redderet Constantino tributarios, quare ad Constantinum reversus, ut Christo se totum dederet, sponsae, & curiae nuncium remisit, consulari se abdicavit, & ad Ostia Tiberina secedens hospitalitati, & infirmorum servitio magno totius orbis exemplo impense vacabat, donec sub Juliano apostata inde expulsus Alexandriae pro Christo fide à Rauciano Judice gladio est percussus, cujus dies in Martyrologio 25. Junii recensentur; die verò sequenti sanctorum Joannis, & Pauli passio commemoratur. At verò Constantia cum Atticam, & Arthemiam in Christi fidem, & virginitatem colendam adduxisset, post vitam sanctè exactam migravit ad Dominum; per eam enim, quemadmodum testatur Ambrosius sermone de Passione Sanctae Agnetis, & illustres, sacra velamina susceperunt corpora SS. Constantiae, Atticae, & Arthemiae in templo, quod S. Constantiae dicitur, propè basilicam S. Agnetis condita fuere, quae anno 1605. dum Romae essemus, sunt inventa, eaque oculis conspeximus, ac venerati sumus. festum S. Constantiae 18. Februarii celebratur. Haec ex Breviario Romano 28. Januarii ex Martyrologio 25. Junii, & Petro de Natalibus libro 3. cap. 34.

Vinciana virgo ab incunte aetate integerrima sancti Landoaldi S. R. E. Archiepiscopi à Martino Papa ad praedandum Evangelium missi, soror. Haec blandimenta mundi respiciens ab Urbe Roma fratrem secuta, condita est in monasterio Gandavensi in tumulo contiguo alteri tumulo, in quo jacet sanctus Landoaldus. Vincianae dies ex Molano in additionibus ad Ussardum die 11. Septembris commemoratur: in eodem etiam templo in alio sepulchro quiescit corpus S. Landradae virginis. haec in vita S. Landoaldi in ejus translatione, quam ponit Surius 19. Martii tomo 2.

Landrada virgo genere clarissima ex iis, qui majores domus in Gallia sunt appellati originem ducens, tempore Clotarii Regis,

qui à Clodoveo quartus fuit, parentibus unica, quam cum propagandae sobolis causa nuptui dare vellent, ipsa omnino recusavit. Verùm in cellula reclusa mira abstinentia, cilicio, humi cubatione se affligebat, quin etiam postea in deserto loco reclamantibus parentibus in quodam erecto tuguriolo vitam duxit planè Angelicam, quo multae virgines & viduae confluxerunt sub ejus ducatu in monasterio; quod Belisia est vocatum, ubi Landrada multis miraculis celebris, sancto sine quievit die 8. Julii ex Molano in additionibus ad Ussardum, cujus corpus primum in Silezia tumulatum, deinde sanctorum Angelorum ministerio cum Sarcophago delatum est in locum, ubi sanctus Lambertus Episcopus Tungrensis à S. Landoaldo fuerat institutus. ejus vita extat apud Surius tomo quarto.

Eusebia, Chrosendis, & Aldasensis virgines, patre Adalbado, matre S. Rictrude, quae in monasterio Martiniensi postea vixit, ut dicemus sectione sequenti, eximia vitae sanctimonia floruerunt tempore Dagoberti Regis: Aldasensis enim natu minima, prima tamen omnium sanctè obiit die 25. Decembris, Eusebia autem cum in Hamatico monasterio sub Gertrude Adelbaldi parentis Avia, ejus monasterii Abbatisa educaretur, ea defuncta, quamvis duodecim in monasterii Abbatisam est electa, ubi Angelicam vitam ducens in medijs adolescentiae annis ad caelestem sponsam evolavit: cum enim in obitu suae moniales concavatas, ad praecipuas quasque virtutes esset adhortata, omneque Domino commendasset, repente domus, in qua decumberebat, in mentio est lumine perfusa, quo recedente, sancta illa anima migravit è corpore die 17. Martii, aetatis suae 23. haec in vita sanctae Rictrudis apud Surius 12. Martii, tomo 3. De Chrosendis verò sine, quae maxima natu erat, cum superstes fuerit sanctae Rictrudi, nihil ibi de ea dicitur, nisi eam sanctam fuisse virginem, & post matrem ejusdem Caenobii fuisse moderatricem.

70. Ermelendes virgo in Villa Meldaricensi in finibus Brabantiae Ermenoldo, & Ermelenda, divitiis, & genere nobilibus orta, nec minis, nec blanditiis à parentibus ad nuptias invidas adduci potuit, quod virginitatem suam Christo devovisset: quare praecelsis sibi capillis, relictiis saeculi pompis, Christum

Landrada
tumulus
ab Angliis
transfer-
tur.

Num est secuta, & relicta domo, ac parentibus, in quendam villam se contulit, ubi die, noctuque piè Ecclesiam adibat nudis pedibus incedens: cum autem illi villæ duo Germani præessent, qui in ejus concupiscentiam exarserant; unus eorum per vim ipsam rapere statuerat, cujus insidias Angeli monitu declinavit, venitque ad villam Meldricem, ubi mira poenitentia suum corpus affligens folis herbis agrestibus vitam sustentabat, ibique sancto sine quievit, multis miraculis post obitum clara. vixit annum Domini circiter 620. circa tempora Dagoberti Regis, ut colligitur ex ejus vita, quam Surius ponit tom. 7. die 29. Octobris, quo item die eam recenset Molanus in addit. ad Uluardum.

Godiberta virgo in pago Ambianensi nobilibus parentibus progenita, cum à multis nobilibus in sponsam peteretur à S. Eligio Noviomensi Episcopo coram Rege Clotario, & parentibus annulo ejus aureo Christo desponderetur, & consecratur; quod illa lubenti animo amplexa, conjugalibus illecebris spretis, sanctum Eligium illic è secuta; Rex autem Clotarius suum ei, quod Noviomini habebat, dedit palatium cum Oratorio S. Georgii, & duabus villis, ubi cum duodecim sceminis, quas regebat, monasticam vitam cepit, virtutibus, ac miraculis clara obdormivit in Domino die 11. Apr. ex Molano in addit. in Uluardum: ejus vitam habet Surius tom. 2.

Gudila virgo, genere nobilis, parte Witgero, & matre Amelberga, qui, ut sectione sequenti dicemus, sanctitate floerunt, soror sanctæ Raineldis virginis & martyris; item Pharaïdis, & Ermelendis diversæ ab ea, de qua supra diximus, virginum, apud Brabantos celeberrima, & à sancta Gertrude filia Pipini è sacro fonte suscepta, & ab eadem in monasterio educata, atque ad virginitatem colendam est persuasa; cumque S. Gertrudis ex hac vita discessisset, hæc ad suos rediens, assiduis precibus noctu, diuque vacabat, demum sancto sine quievit die 8. Januarii ex Molano in Additionibus ad Uluardum, miraculis in vita, & post obitum illustis; cujus sacri corporis reliquiæ apud Bruxellam venerationi habentur. Ad ejus tumulum in vico Ham Brabantia in testimonium ejusdem Virginis, die ejus sepulturæ Populus arbor subito visa est virescere, & frondescere; hujus vita extat apud Surium tomo 1.

Neque hoc silentio prætereunda est S. Raineldis soror S. Gudilæ, de qua sic Molanus in addit. ad Uluardum die 16. Julii. S. Raineldis virginis, & martyris, sororis beatæ Gudilæ, quæ cum Grimoaldo Subdiacono, & Gondulpho familiari ab Hunnis pro fide Christi palmam martyrii accepit. Hæc ibi.

Noitburgis virgo neptis Plestrudis sceminæ nobilissimæ, conjugis Pipini, qui fuit Rajor domus Franciæ, hæc cum Coloniæ Agripinæ in monasterio à Plestrude condito cum ea degeret, & mortalem sponsam, quamvis nobilem, cui eam cognatam despondere statuerant, profus fastidiret, obnoxè Dominum precatur, ut prius eam è medio tolleret, quam si nuptiis per vim illigari; quare voti compos à Christo ad cœlestes nuptias evocatur, floruit annum Domini circiter 700. cujus dies anniversaria ex Molano in additionibus ad Uluardum recolitur die decimo tertio Octobris ad ejus corpus exanime duo luminaria unum ad caput, alterum ad pedes divinitus ardentia visa sunt, ad quod spectaculum frequens populus cucurrit; dum autem ejus exequiæ peragerentur cujusdam defuncti cadaver in templum illatum juxta ejus feretrum deponitur, statimque ad vitam defunctus ille surrexit affirmans se sanctæ Noitburgis precibus à mortuis excitatum; corpus tandem ejus in Carthusiam Confluentinam translatum reverenter asservatur. ejus vitam habet Surius tomo 5.

Osmanna virgo filia quondam Regis Scotiæ per miraculum Domini in Gallias adducta sanctè vixit, ibidem defuncta, ac solemniter est sepulta in tumulo quodam ex alabastro in Crypta Jotrensis monasterii, cujus aliquando loci incolæ per incuriam oblii sunt, sed ipsam hæc omnia B. Ludgardis revelavit, ut videre est in B. Ludgardis vita l. 2. ap. Sur. 16. Junii, tom. 3.

Adelheides, seu Alheides nobilibus orta natalibus in tenera ætate monasticum institutum in cœnobio virginum suscepit; deinde ad monasterium Vilacense translata ejus cœnobii prima extitit Abbatisa, ubi plurimis virtutibus, ac miraculis clara obdormivit in Domino, cujus vitam habet Sur. die 5. Febr. tomo 1.

71. Opportuna virgo nobilibus, & Regiæ prosapiæ orta parentibus in pago Oximensi multis viris præpotentibus ejus conjugium ardentè desiderantibus, plurimaque donaria ad ejus animum illiciendum offerentibus

Ecce z

tibus

Angeli
monitu
impudici
insidias
vitat.

In Noit-
burgis in-
mulatione
duo divi-
nitus lu-
mina ac-
cenduntur.
Ejusdem
post obitum
precibus
mortuus
ad vitam
revocatur

In Gudila
tumulati-
one fron-
descit ar-
bor.

tibus constanter repudiatis, in cœnobio quodam Sagiensi Urbi vicino, sacrum virginitatis, quam Deo voverat, velum accepit; ubi multis clara virtutibus, uno sanctimonialium consensu in demortuæ Abbatisæ locum sufficitur, quo munere piè, ac prudenter administrato, in suprema sua ægritudine à SS. Cecilia, & Lucia Deiparæ nomine ad cœlestes nuptias est invitata; sumpta deinde sacra Eucharistia, dum ii, qui ejus è vita exitum observabant, cum eadem Psalmos decantarent, ipsa ad ostium domus intendens ait: *Ecce advenit Domina mea beata Virgo Maria, cui vos commendat, extendens verò brachia quasi Dei Matrem complexura, sancta ejus anima carne est soluta, cujus vitam, & mortem multis miraculis Deus illustravit. Hæc apud Surium die 22. April. tomo 2.*

Agnes Regis Bohemiæ filia, ab eo in uxorem Friderico I. Imperatori promissa: cum audisset rationem vivendi S. Claræ adhuc superstitis, multis precibus à parente impetravit, ut sibi liceret soli sponso cœlesti servire, quare Pragæ constructo monasterio sub Regula S. Francisci ab ejus Fratribus ex Urbe Moguntina, ubi debebant, evocatis, habitum religionis cum compluribus nobilissimis mulieribus suscepit; quin etiam redditus amplissimos à patre monasterio, in quo vivebat, oblatos paupertatis studio recusavit, cujus exemplo in univèrsa Germania constructa sunt monasteria, ad quæ nobilium Principum, ac Dynastarum filia spretis mundi vanitatibus Christo despondebantur: Agnes verò non tantum genere, sed virtutibus, & miraculis illustris quævit in pace. Hæc in 1. part. Chron. S. Franc. libr. 8. cap. 42.

Gertrudis de Aestem virgo venerabilis, cujus vitam refert Surius tom. 7. die 16. Jan. hæc an. 1340. die Parasceve sacra Christi vulnera sibi imprimi sensit; obiit autem multis virtutibus clara anno 1358. die ipso Epiphaniæ.

Lydyvina virgo in Comitatu Hollandiæ oppido Schiedamensi parentibus probis, sed qui labore manuum victum sibi comparabant, orta; cum adhuc esset infantula Salutatione Angelica Deiparæ Imaginem officiosè salutabat: duodecim verò annos nata propter corporis formam ab opulentis viris in conjugium expetita patri id ei proponenti se virginitate omninò servare velle liberè respondit: cum autem lapsu quodam in glacie una ex costis ejus fracta esset,

ac occasione multis morbis afflictata, centum & eo amplius vermes quotidie ex ejus apostemate erumpebant, multis quoque morborum generibus, utpote dolore dentium, gutturis angina, vomitu, calculo, febribus diversis temporibus vexabatur; ita ut 33. ann. in lectulo jacens adversa valetudine usâ sit. Dominicæ passionis meditationi vacabat; plurimis revelationibus, atq; Deiparæ crebris Angelorum visitationibus, à quibus aliquando ramum è Paradiso accepit, mirificè recreabatur; ad ipsam vero accurrentes piis exhortationibus ad meliora permovebat, anno 17. dolorum suorum circa festum S. Thomæ Apostoli in ipso crepusculo Christus Dominus ei apparet quinque vulnerum suorum signa in ipsis corpore impressa reliquit: sed cum hæc aperta vulnera latere non posse timeret, orante illa cutis illico vulnera contexit, dolore ac livore perpetuò remanentibus.

Neque hic silentio prætereunda est virgo Petronilla Lydyvinæ charissima, quæ diem suum obiit sanctissime an. 1516. cujus gloria in quadam ecclasi præostensa est Lydyvinæ, ut videre est in ejus vita par. 3. c. 8. Demum Lydyvina post multos, & acerbos dolores in suis perpetuis morbis toleratos, sancto sine quævit die 14. April. anno 1433. ætatis 47. Philippo Burgundiæ & Hollandiæ Principe. Hæc in ejus vita apud Surium tomo 2.

Margarita Ravennæ in Oppido Bussio orta, tertio mense à sua nativitate cæca effecta, ab incunabulis sanctitatis specimen edidit, ad septimum annum ubi pervenisset, carne, & ovis abstinens semel tantum in die vescabatur, plurimis virtutibus, ac miraculis celebris; in cujus obitu cum ad ejus animam suscipiendam cœlites advenissent, quos ejus discipula nomine Gentilis se vidisse testata est, ipsa venerabunda eis assurgens animum exhalavit die 23. Jan. anno salutis 1505. ætatis 63. Hæc Hieronymus Rubeus libro 8. de gestis Ravennatum apud Surium tom. 7. 23. Jan. & Serphinus à Firma Canonicus Regularis in vita hujus Margaritæ, & Gentilis à se conscripta,

*AD Deipara
& Angli
invocatur.*

*Stigmati-
b' à Chri-
sto insigni-
tur.*

*Petronilla
V. gloria
Lydyvinæ
in ecclasi
ostensa.*

*Ejus ani-
ma à cœli-
tibus exci-
pi visa est.*